

SENAT RP

ZAPIS STENOGRAFICZNY

Posiedzenie
Komisji Spraw Zagranicznych
i Unii Europejskiej (166.)
w dniu 29 maja 2018 r.

IX kadencja

Porządek obrad:

1. Zalecenie dotyczące decyzji Rady upoważniającej do rozpoczęcia negocjacji w sprawie Światowego paktu na rzecz środowiska – COM(2018) 138.
2. Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do ekspozycji w postaci obligacji zabezpieczonych – COM(2018) 093.
3. Wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie emisji obligacji zabezpieczonych i nadzoru publicznego nad obligacjami zabezpieczonymi oraz zmieniającej dyrektywę 2009/65/WE i dyrektywę 2014/59/UE – COM(2018) 094.
4. Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 924/2009 w odniesieniu do niektórych opłat za płatności transgraniczne w Unii i opłat za przeliczenie waluty – COM(2018) 163.
5. Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie prawa właściwego dla skutków przelewu wierzytelności wobec osób trzecich – COM(2018) 096.
6. Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 810/2009 ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Wizowy (kodeks wizowy) – COM(2018) 252.
7. Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zmiany Protokołu nr 3 w sprawie statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.
8. Akty ustawodawcze bez uwag – propozycja: COM(2017) 291, COM(2018) 171, COM(2018) 173, COM(2018) 179, COM(2018) 199, COM(2018) 206, COM(2018) 229.
9. Akty nieustawodawcze, w sprawie których komisja nie wystąpi o stanowisko rządu – propozycja: COM(2018) 204, COM(2018) 205, COM(2018) 207, COM(2018) 230, COM(2018) 240, COM(2018) 247, COM(2018) 249, COM(2018) 253, COM(2018) 258, COM(2018) 264, COM(2018) 276, JOIN(2018) 011, JOIN(2018) 010.
10. Akty nieustawodawcze, w sprawie których komisja wystąpi o stanowisko rządu – propozycja: COM(2018) 167, COM(2018) 168, COM(2018) 192, COM(2018) 193, COM(2018) 194, COM(2018) 195, COM(2018) 196, COM(2018) 197, COM(2018) 323, COM(2018) 326, COM(2018) 232, COM(2018) 236, COM(2018) 237.

(Początek posiedzenia o godzinie 12 minut 02)

(Posiedzeniu przewodniczy zastępca przewodniczącego
Waldemar Ślugocki)

Zastępca Przewodniczącego Waldemar Ślugocki:

Dzień dobry, witam państwa bardzo serdecznie. Otwieram sto sześćdziesiąte szóste posiedzenie Komisji Spraw Zagranicznych i Unii Europejskiej Senatu Rzeczypospolitej Polskiej IX kadencji.

Porządek obrad został państwu doręczony. Chciałbym zaproponować państwu, abyśmy punkty drugi i trzeci rozpatrywali łącznie.

Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w sprawie porządku? Bardzo proszę.

Nie widzę zgłoszeń. Rozumiem, że państwo akceptujecie to rozwiązanie. Dziękuję serdecznie.

Wobec braku zastrzeżeń stwierdzam, że komisja zatwierdziła porządek obrad.

Chciałbym powitać zaproszonych na posiedzenie naszej komisji gości. Witam serdecznie pana Piotra Nowaka, podsekretarza stanu w Ministerstwie Finansów, oraz towarzyszące mu osoby. A są z nami pan Marcin Obroniecki, zastępca dyrektora Departamentu Rozwoju Rynku Finansowego, pani Teresa Olszówka, radca ministra w Departamencie Rozwoju Rynku Finansowego, oraz pan Paweł Bułgaryn, naczelnik w Departamencie Rozwoju Rynku Finansowego. Witam bardzo serdecznie przedstawicieli Ministerstwa Środowiska w osobach pani Anety Mach, zastępcy dyrektora Departamentu Zrównoważonego Rozwoju i Współpracy Międzynarodowej, oraz pani Edyty Sysło, głównej specjalistki w Departamencie Zrównoważonego Rozwoju i Współpracy Międzynarodowej. Ministerstwo Sprawiedliwości reprezentuje pan minister Michał Wójcik, sekretarz stanu. Witam pana, a także osoby towarzyszące panu ministrowi: pana Konrada Zbrojewskiego, naczelnika Wydziału Europejskiego Prawa Cywilnego, oraz pana Adama Ożarowskiego, głównego specjalistę w Wydziale Europejskiego Prawa Cywilnego. Ministerstwo Spraw Zagranicznych...

(Wypowiedzi w tle nagrania)

...reprezentuje pan minister Piotr Wawrzyk, podsekretarz stanu. Towarzyszą panu ministrowi następujące osoby: pan Bogusław Majczyna, zastępca dyrektora Departamentu Prawa Unii Europejskiej, pan Ryszard Szklany, radca ministra w Departamencie Konsularnym, oraz pan Jakub Osajda, asystent pana ministra. Wszystkich państwa bardzo serdecznie witam.

Chciałbym zapytać, czy na sali znajdują się osoby wykonujące zawodowo działalność lobbingsową.

Nie widzę zgłoszeń. Dziękuję.

Na wstępie, zanim przejdziemy do rozpatrywania punktów porządku dziennego posiedzenia komisji, chciałbym poprosić pana senatora Piotra Wacha... Ale nie widzę na sali pana senatora Piotra Wacha. Mam nadzieję, że do nas dotrze...

(Wypowiedzi w tle nagrania)

Wtedy ewentualnie poproszę pana senatora Wacha o zabranie głosu i przedstawienie krótkiego sprawozdania z cyklicznego spotkania przewodniczących komisji spraw Unii Europejskiej parlamentów Estonii, Litwy, Łotwy i Polski, które odbyło się w Rydze w dniach 20–21 maja bieżącego roku. Pana senatora Jarosława Obremskiego poproszę z kolei o przedstawienie krótkiego sprawozdania z międzyparlamentarnej konferencji na temat integracji europejskiej na rzecz pokoju i rozwoju, która odbyła się w Belgradzie.

Panie Senatorze, jeśli mógłbym prosić pana o zabranie głosu... Pan senator Dobrzyński był z panem senatorem Wachem...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

(Głos z sali: Jest już senator Wach.)

O, jest pan senator Wach. Bardzo się cieszę. Witamy.

(Senator Jarosław Obremski: Czy mam zaczynać?)

(Senator Jan Dobrzyński: To już pan Wach powie.)

Proszę bardzo.

(Senator Jarosław Obremski: Ja?)

Pan senator Obremski...

(Wypowiedzi w tle nagrania)

...rozpocznie, a potem poprosimy pana senatora. Tak, to są 2 różne wydarzenia, o czym przed chwilą mówiłem.

Panie Senatorze, bardzo proszę.

Senator Jarosław Obremski:

Szczerze mówiąc, konferencja bardzo nudna. Półtora dnia... Dosyć banalna, to znaczy dotycząca kwestii przyłączenia Bałkanów Zachodnich do Unii Europejskiej. W przypadku Serbów jest to, bym powiedział, bardziej z rozsądku niż z miłości, co było widać w zadawanych pytaniach. Oni mają wielkie poczucie krzywdy, według nich stosowane są podwójne standardy w Unii Europejskiej i bardzo mocno akcentują kwestię takiego a nie innego podejścia do Katalonii i takiego a nie innego podejścia do Kosowa. To się bardzo mocno widoczne, przynajmniej w czasie zadawania pytań i w czasie kolacji. Jedynym ele-

mentem wychodzącym poza banał różnych deklaracji było wystąpienie byłego ambasadora Federacji Rosyjskiej przy ONZ, tego pana, który był oskarżony o to, że wpływał bezpośrednio na wybory w Stanach Zjednoczonych. No, jego wystąpienie było dla Polski chyba trudne do zaakceptowania, bo mówił o strefach wpływu i o tym, że jak się włączy w inne strefy wpływu, to Rosja się może czuć zagrożona. Mam wrażenie, że dla części Serbów – mówię o parlamentarzystach serbskich – był to język, który w jakiś sposób akceptowali. No ale podejście do Unii Europejskiej jest... No, zamykają kolejne rozdziały. Część dyskusji dotyczyła pieniędzy przedakcesyjnych, dotyczyła tego, jak się wykorzystuje te środki. Tak że były to rozmowy na takim bardzo technicznym poziomie, ale dosyć banalne. Tyle.

Zastępca Przewodniczącego Waldemar Ślugocki:

Bardzo dziękuję, Panie Senatorze.

I bardzo proszę pana senatora Piotra Wacha. Bardzo proszę.

Senator Piotr Wach:

Dziękuję bardzo.

Jeżeli chodzi o grupę krajów bałtyckich, to spotkała się ona w dniach 20–21 maja w Rydze. Gdybym miał scharakteryzować to spotkanie, to powiedziałbym, że było ono udane i bardzo dobrze przygotowane, udane nie tylko ze względu na pogodę, bo pogoda teraz właściwie wszędzie jest pozytywna, ale i ze względu na bardzo dobrą organizację. Trochę to można wiązać również z osobą przewodniczącej – niektórzy z państwa ją znają – czyli panią Lolitą Čigāne, która jest bardzo dobrze zorganizowana i świetnie... Co bym podkreślił? W przypadku 3 tematów, o których zaraz powiem w dwóch słowach czy w dwóch zdaniach, ona zaprosiła referentów wysokiego szczebla, dobrego szczebla. Takie wprowadzenie miało sens i ustawiło dyskusję – ta dyskusja to nie było powtarzanie w kółko tego samego. To było dobre rozwiązanie.

Tematyka, która była omawiana, to, po pierwsze, wieloletnie ramy finansowe – głównie z punktu widzenia, bo to w tę stronę zmierzało, uwzględniania wymagań związanych z praworządnością, przestrzeganiem praworządności. To jest jedna rzecz. To zebranie, ta konferencja tej tendencji i tej propozycji zaprzeczyła. Po drugie, była omawiana sprawa projektu Rail Baltica. Powiedziałbym, że to była... Ja kilka razy w takich dyskusjach brałem udział i wydawało mi się, że mam pojęcie, jak ten projekt wygląda, jak wygląda jego aktualna realizacja i perspektywy. Lolita Čigāne zrobiła tak, że zaprosiła szefa, to znaczy szefową, bo to była niewiasta, spółki, która na terenie krajów bałtyckich prowadzi ten projekt – to jest Kanadyjka...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

...łotewskiego pochodzenia – która naprawdę bardzo dobrze nam go scharakteryzowała. Krótko mówiąc, wiemy, na czym Rail Baltica polega w tym sensie, że... My jesteśmy niżej ze standardami, ale dalej z realizacją, bo wcześniej zaczęliśmy, a tamta strona ma, powiedziałbym, kiepsko z realizacją – jeszcze jej nie rozpoczęła. Tak że

standardy i przygotowanie są dużo lepsze. My zapewne będziemy musieli, z biegiem czasu lub od razu, modernizować to, cośmy zrobili. Chodzi też o osobne finansowanie, bo to są osobne projekty finansowe, inaczej przez Unię projektowane. Tak że projekt Rail Baltica został omówiony bardzo sensownie i z pożytkiem.

Ostatnią kwestią była kwestia, która nam jest powszechnie znana i która jest często omawiana, a mianowicie sprawa dotycząca diaspyry, stosunków z diasporą, wykorzystywaniu w naszym przypadku Polonii i ludzi polskiego pochodzenia i obywatelstwa, którzy mieszkają za granicą. Dla nich to jest niejako problem nowy w związku z tym, że ostatnia emigracja w tych krajach była znacząca, a przynajmniej procentowo znacząca, w stosunku do małych populacji tych krajów. Proszę zwrócić uwagę, że kraje, o których mówimy, to są kraje... Litwa ma nieco ponad 2 miliony mieszkańców, Łotwa, powiedzmy, niespełna 1,5 miliona, a Estonia – 1,2 miliona. Dla nich ubytek np. 100 tysięcy ludzi czy w przypadku Litwy więcej nawet, stanowi istotny... Oni mówią nie tylko o powrotach, ale przede wszystkim mówili o... Nasze doświadczenie, nasza, powiedziałbym, historia emigracji i współpracy z emigracją, różnych problemów z tym związanych, jest znacznie szersza. Poza tym mamy tu w Senacie specjalną komisję, Senat jest patronem tego – o tym mówiliśmy.

Powiedziałbym, że to spotkanie, choć bardzo standardowe – ono się co pół roku powtarza – było bardzo udane. W dodatku organizatorzy zaproponowali w ramach części takiej zapoznawczej, lokalnej, zwiedzanie zamku kurlandzkiego, siedziby Księstwa Kurlandii – regionu z bogatą historią, w której się krzyżują losy Polski, ale przede wszystkim Rosji... Bardzo dobre spotkanie. Może za długo mówiłem, ale należy trochę o tym powiedzieć, bo organizatorzy to zrobili dobrze i były elementy, na których można się wzorować.

Zastępca Przewodniczącego Waldemar Ślugocki:

Bardzo dziękuję, Panie Senatorze. Obu panom senatorom serdecznie dziękuję.

I przechodzimy do rozpatrzenia punktu pierwszego porządku obrad: zalecenie dotyczące decyzji Rady upoważniającej do rozpoczęcia negocjacji w sprawie Światowego paktu na rzecz środowiska – COM(2018) 138.

Praǳę poinformować, że zgodnie z art. 8 ust. 2 ustawy kooperacyjnej nasza komisja może wyrazić opinię o projekcie aktu nieustawodawczego.

Bardzo proszę przedstawiciela Ministerstwa Środowiska, panią dyrektor Anetę Mach, o przedstawienie projektu stanowiska.

Pani Dyrektor, proszę bardzo.

Zastępca Dyrektora Departamentu Zrównoważonego Rozwoju i Współpracy Międzynarodowej w Ministerstwie Środowiska Aneta Mach:

Dziękuję, Panie Przewodniczący.

Takie krótkie wprowadzenie, w ekspresowym tempie, co do kontekstu prawnego. Myślę, że to okaże się pomocne.

W czerwcu zeszłego roku grupa jurystów francuskich – taki think tank, organizacja pozarządowa – przedstawiła projekt globalnego paktu na rzecz środowiska. Pracowali pod opieką pana Laurenta Fabiusa, byłego ministra spraw zagranicznych Francji. Projekt ten w założeniu miał stanowić zebranie w jednym dokumencie całości międzynarodowego prawa ochrony środowiska, harmonizację tego prawa w taki sposób, by mógł stanowić narzędzie w rękach rządów do tego, by sprawnie implementować zasady i regulacje prawa środowiska na poziomie krajowym. Był przedstawiany, jest przedstawiany jako trzecia generacja praw człowieka – po paktach politycznych, międzynarodowych paktach praw obywatelskich i społecznych. A zatem w założeniu jest to projekt dość głęboko ingerujący w tkankę międzynarodowego prawa ochrony środowiska, ale także, docelowo, prawdopodobnie w mechanizmy krajowe.

Projekt ten został przedstawiony jako flagowy projekt administracji francuskiej, pod patronatem samego pana prezydenta Macrona, podczas Zgromadzenia Ogólnego ONZ we wrześniu zeszłego roku, kiedy to było takie specjalne wydarzenie. Od tego czasu społeczność międzynarodowa, czyli państwa ONZ, zaczęła nad tym pomysłem delibrować. W wyniku dosyć turbulentnych dyskusji – projekt spotkał się z dużym zainteresowaniem, ale i wzbudził również dużo kontrowersji – Zgromadzenie Ogólne przyjęło rezolucję. Ta rezolucja została przyjęta 10 maja tego roku i z tej rezolucji nie wynika nic więcej ponad to, że społeczność międzynarodowa potrzebuje czasu, żeby zastanowić się, czy w ogóle potrzebujemy takiego międzynarodowego instrumentu ochrony środowiska. Jeśli stwierdzimy, że potrzebujemy, dopiero wtedy zastanowimy się nad tym, czy ma on być prawnie wiążący, tak jak chciałaby administracja francuska. Refleksja ta ma być poprzedzona taką oceną stanu prawa ochrony środowiska, którą to ocenę złożono na barki sekretarza generalnego ONZ. Powołano tą rezolucją taką grupę roboczą, która ma się zająć tym namysłem. W związku z tym na podstawie dostępnej dokumentacji możemy się spodziewać, że dopiero w przyszłym roku zapadnie decyzja, społeczność międzynarodowa wypowie się co do tego, czy my w ogóle chcemy mieć taki nowy instrument i czy on będzie prawnie wiążący. I być może pojawi się jakiś projekt. W nomenklaturze ONZ to jest tzw. zero draft, czyli projekt zerowy, nad którym będzie można rozpocząć negocjacje.

W międzyczasie Komisja Europejska – i tu już przechodzę do sedna – bardzo szybko zareagowała. Starając się uprzedzić przebieg tych wydarzeń, przygotowała projekt decyzji Rady upoważniającej Komisję Europejską do rozpoczęcia negocjacji w sprawie tego paktu, którego, jak mówiłam, jeszcze nie ma na stole. Jednocześnie Komisja sporządziła ten projekt wyjściowy w takiej postaci, że przyznała sobie prawo do reprezentowania państw członkowskich w negocjacjach tego paktu. Mimo iż poruszamy się w obszarze ochrony środowiska, są to kompetencje mieszane, tak więc bardzo ostrożnie patrzemy na podział tych kompetencji.

Ten projekt decyzji, który forsuje Komisja Europejska, spotkał się z pewną rezerwą większości państw członkowskich, również jeśli chodzi o polskich ekspertów pracujących nad tym tematem, i z tego też powodu to stanowisko

wygląda tak a nie inaczej. Mówimy, że na obecnym etapie jest przedwczesne, aby przyjmować decyzję upoważniającą do reprezentowania państw członkowskich w negocjacjach nad tym paktem, ponieważ nie mamy jeszcze dokumentu negocjacyjnego. Nie wiemy, co się wydarzy w przyszłym roku. Niemniej jednak, ponieważ mamy rezolucję Zgromadzenia Ogólnego, wiemy, że te prace na poziomie ONZ będą się toczyć, a zatem może się okazać, że w przyszłym roku rzeczywiście trzeba będzie, aby Komisja taką decyzję uzyskała. Dlatego w tym stanowisku rządu mówimy, że będziemy przyglądać się pracom, uczestniczyć w nich i ewentualnie wrócimy do sprawy w przyszłym roku.

Zastępca Przewodniczącego Waldemar Ślugocki:

Bardzo dziękuję, Pani Dyrektor.

Projekt opinii komisji powinna przedstawić pani poseł Alicja Zając, ale w związku z tym, że jest nieobecna, przejął to zadanie pan senator Jan Dobrzyński.

Bardzo proszę, Panie Senatorze, o zaprezentowanie projektu opinii komisji.

Senator Jan Dobrzyński:

Dziękuję bardzo, Panie Przewodniczący.

Pani dyrektor z powodu delikatności mówiła dosyć dyplomatycznie...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

...o tym projekcie. Tak naprawdę, Pani Dyrektor, to my nic nie mamy. Po prostu prezydent Francji Macron chciał czymś się popisać na zgromadzeniu ONZ 19 września no i wystąpił z tym projektem. Szanowni Państwo, ale to wcale nie znaczy, że my nie powinniśmy tego zaopiniować pozytywnie – ale z czujnością i z uwzględnieniem uwag rządu. Tutaj w zasadzie nie ma nad czym dyskutować, bo, powiedziałbym, nie ma przedmiotu dyskusji. Wiemy ogólnie, że chodzi o ochronę środowiska. Ja proponuję przyjąć to, zaopiniować pozytywnie, ale koniecznie z uwzględnieniem uwag rządu. Bardzo proszę, Pani Dyrektor, żebyście tego w sposób szczególny pilnowali. Ja rozumiem, że efekt tego będzie za jakieś 10 lat. Prawda? Nie wcześniej. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Waldemar Ślugocki:

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

Jak rozumiem, propozycja pana senatora dotycząca opinii nas wszystkich jest taka, abyśmy przyjęli stanowisko przedłożone przez...

(Senator Jan Dobrzyński: Przez rząd.)

...rząd Rzeczypospolitej Polskiej.

(Senator Jan Dobrzyński: Tak, ale z uwzględnieniem uwag.)

Czy... Nie widzę sprzeciwu.

Dziękuję zarówno pani dyrektor, jak i panu senatorowi. Otwieram dyskusję.

Czy ktoś z państwa senatorów chciałby zabrać głos w tej kwestii? Nie widzę zgłoszeń.

To dziękuję raz jeszcze. Zamykam dyskusję.

Wobec niezgłoszenia uwag do projektu aktu możemy uznać, że komisja poparła powyższy projekt zalecenia. Raz jeszcze dziękuję.

Przechodzimy do łącznego rozpatrzenia, zgodnie z prośbą pana ministra, punktów drugiego i trzeciego porządku obrad: wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie Unii Europejskiej nr 575/2013 w odniesieniu do ekspozycji w postaci obligacji zabezpieczonych – COM(2018) 093; wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie emisji obligacji zabezpieczonych i nadzoru publicznego nad obligacjami zabezpieczonymi oraz zmieniającej dyrektywę 2009/65/WE i dyrektywę 2014/59/UE – COM(2018) 094.

Projekty stanowisk Rzeczypospolitej Polskiej otrzymaliśmy na podstawie art. 7 ustawy kooperacyjnej i zgodnie z ust. 4 tego artykułu nasza komisja może wyrazić opinię o projektach aktów ustawodawczych.

Proszę przedstawiciela Ministerstwa Finansów, pana ministra Piotra Nowaka, podsekretarza stanu w Ministerstwie Finansów, o przedstawienie projektów stanowisk.

Bardzo proszę, Panie Ministrze.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów
Piotr Nowak:**

Bardzo dziękuję, Panie Przewodniczący.

Szanowni Państwo! Wysoka Komisjo!

Chciałbym uprzejmie przedstawić stanowisko rządu do wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie emisji obligacji zabezpieczonych i nadzoru publicznego nad obligacjami zabezpieczonymi oraz zmieniającej dyrektywę 2009/65/WE i dyrektywę 2014/59/UE oraz do wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie Unii Europejskiej nr 575/2013 w odniesieniu do ekspozycji w postaci obligacji zabezpieczonych.

Powyższe wnioski legislacyjne stanowią jeden ze środków przyjętego przez Komisję Europejską pakietu działań mających na celu pogłębienie unii rynków kapitałowych. Celem podstawowym projektowanych aktów prawnych jest stworzenie europejskich ram legislacyjnych dotyczących obligacji zabezpieczonych emitowanych przez instytucje kredytowe mające siedzibę na terenie Unii Europejskiej.

Projekt dyrektywy przewiduje w szczególności harmonizację przepisów państw członkowskich dotyczących następujących kwestii: wymogów dotyczących emisji obligacji zabezpieczonych; cech konstrukcji obligacji zabezpieczonych, nadzoru publicznego nad obligacjami zabezpieczonymi, wymogów w zakresie publikowania przez właściwe organy informacji dotyczących obligacji zabezpieczonych. Projekt nowelizacji rozporządzenia ma z kolei na celu dostosowanie przepisów rozporządzenia nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych do zmian wprowadzanych dyrektywą. Rozporządzenie wprowadza ponadto wymogi dotyczące aktywów zastępczych oraz obowiązkowego nadzabezpieczenia dla obligacji zabezpieczonych traktowanych preferencyjnie.

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej popiera w szczególności wprowadzenie na poziomie unijnym instytucji nadzabezpieczenia, która już funkcjonuje w polskim systemie prawnym. Rząd zgadza się z potrzebą proponowanego ujednoczenia na terenie Unii Europejskiej – na zasadzie harmonizacji minimalnej – ram prawnych dotyczących niezbędnych warunków, na jakich instytucje kredytowe mogą emitować obligacje zabezpieczone, określając wymogi dotyczące przedmiotowego instrumentu oraz nadzoru publicznego w tym segmencie rynku finansowego. W opinii rządu kierunek rozwiązań przyjętych w dyrektywie co do zasady zasługuje na poparcie, w szczególności ze względu na potrzebę promowania dalszego rozwoju europejskiego rynku obligacji zabezpieczonych. Wprowadzenie we wszystkich państwach członkowskich ram dotyczących obligacji zabezpieczonych powinno przyczynić się do sprawnego i nieprzerwanego rozwoju dobrze funkcjonujących rynków obligacji zabezpieczonych w Unii Europejskiej. Jednocześnie rozwój długookresowych instrumentów dłużnych, jakimi są obligacje zabezpieczone, powinien umożliwić bankom zmniejszenie strukturalnego niedopasowania terminów finansowania, jak również wypełnienie norm regulacyjnych obligujących banki do ograniczenia ryzyka wynikającego z finansowania długoterminowych aktywów krótkoterminowymi pasywami. Rząd pozytywnie odnosi się także do przyjęcia wspólnej definicji obligacji zabezpieczonych, która będzie stanowiła punkt odniesienia dla regulacji dotyczących tego instrumentu finansowego.

Jednocześnie należy zgodzić się z potrzebą zapewnienia, aby obligacje zabezpieczone emitowane w Unii Europejskiej miały podobne cechy konstrukcyjne, które zagwarantują ich zgodność z odpowiednimi wymogami ostrożnościowymi. Szczególną cechą konstrukcyjną obligacji zabezpieczonych jest mechanizm podwójnego regresu, który zapewnia inwestorom możliwość dochodzenia roszczeń dwojakiego rodzaju: od emitentów obligacji zabezpieczonych oraz z aktywów w puli aktywów stanowiących zabezpieczenie wyemitowanych obligacji. Rząd popiera pogląd wyrażony w przedłożonym wniosku, iż ze względu na cechy obligacji zabezpieczonych zasadne jest zawężenie grona podmiotów, które mogą emitować ten instrument, wyłącznie do instytucji kredytowych. Takie podejście zapewnia również objęcie emitenta wymogami kapitałowymi, które stanowią gwarancję ochrony inwestorów. Ponadto dzięki ograniczeniu grona podmiotów mogących emitować te obligacje do instytucji kredytowych obligacje zabezpieczone pozostaną bezpiecznym i stabilnym narzędziem finansowania.

Rząd, wyrażając aprobatę dla proponowanych kierunkowych rozwiązań, dostrzega jednak kwestie wymagające wnikliwego rozważenia i dalszej dyskusji. Wśród kwestii wymagających dalszej dyskusji wskazać należy przede wszystkim na proponowaną definicję wyspecjalizowanej hipotecznej instytucji kredytowej. Definicja ta nie uwzględnia możliwości emisji listów zastawnych, będących w warunkach polskich odpowiednikiem obligacji zabezpieczonych, w oparciu o inną podstawę niż udzielone kredyty, co ma znaczenie w okresie przejściowym, to jest etapie początkowej działalności banku hipotecznego, który nabywa wiarygodności kredytowej od innych banków w celu emisji listów zastawnych. Wymagany poziom nadzabezpieczenia dla wy-

emitowanych obligacji... Rozwiązania przyjęte w Polsce przewidują wymóg wyższy nadzabezpieczenia niż wskazany w propozycji Komisji Europejskiej. Zdaniem rządu wartym rozważenia jest wprowadzenie wyższego poziomu nadzabezpieczenia w celu zagwarantowania bezpieczeństwa inwestorów posiadających obligacje zabezpieczone.

Kolejna rzecz: obowiązek zapewnienia odpowiedniego poziomu jednorodności aktywów w puli stanowiących zabezpieczenie obligacji. Ze względu na rozwiązania dopuszczone na gruncie krajowym i modele emisji listów zastawnych zdaniem rządu wydaje się zasadne, obok dopuszczenia stosowania puli homogenicznych, także zachowanie możliwości tworzenia puli mieszanych na określonych warunkach, w tym poprzez zapewnienie odpowiednich wysokiej jakości aktywów zabezpieczających, a tym samym zagwarantowanie bezpieczeństwa i stabilności emisji obligacji zabezpieczonych.

Podsumowując, chcę powiedzieć, iż w opinii rządu idea regulacyjna zaprezentowana przez Komisję Europejską w pakiecie wniosków legislacyjnych zasługuje na poparcie, przede wszystkim ze względu na zwiększenie przejrzystości rynku instrumentów finansowych i adekwatną ocenę ryzyka związanego z instrumentami określonymi w pakiecie regulacyjnym. W dalszych pracach nad przedstawionymi wnioskami legislacyjnymi rząd Rzeczypospolitej Polskiej będzie kierował się koniecznością zapewnienia, aby projektowane rozwiązanie uwzględniało charakter krajowych warunków prawnych i ekonomicznych, przyczyniając się do efektywnego rozwoju rynku obligacji zabezpieczonych w Polsce oraz w Unii Europejskiej. Uwzględniając powyższe, zwracam się z uprzejmą prośbą do Wysokiej Komisji o przyjęcie stanowiska rządu do przedmiotowych wniosków legislacyjnych Komisji Europejskiej. Bardzo dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Waldemar Ślugocki:

Bardzo dziękuję, Panie Ministrze.

Poproszę teraz senatora sprawozdawcę, pana senatora Rafała Ślusarza, o przedstawienie projektów opinii komisji. Bardzo proszę.

Senator Rafał Ślusarz:

Panie Przewodniczący! Panowie Ministrowie! Panie i Panowie!

Zanim się wypowiem, chciałbym prosić o doprecyzowanie 2 kwestii, które pojawiły się w tym wystąpieniu. Polskie rozwiązania w odniesieniu do proponowanej dyrektywy w niektórych obszarach są dalej idące – mamy poziom zabezpieczenia wynoszący 10%, a tu jest proponowane 5% – a w niektórych mniej rygorystyczne, jak np. w kwestii homogeniczności tych zabezpieczeń. Prawda? Czy możemy się pokusić o taką zbiorczą ocenę tego, czy polskim bankom w reżimie tej dyrektywy będzie lepiej, czy gorzej? Czy to jest korzystne z punktu widzenia polskich banków, czy nie?

Zastępca Przewodniczącego Waldemar Ślugocki:

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

Panie Ministrze, jak rozumiem, stanowisko komisji jest uzależnione od pańskiej odpowiedzi. Bardzo proszę o udzielenie odpowiedzi, a potem pan senator Ślusarz przedstawi stanowisko komisji. Dziękuję bardzo.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Piotr Nowak:

Dziękuję bardzo.

Jeśli chodzi o tę homogeniczność czy dopuszczenie większej ilości aktywów, różnorodności aktywów, jeśli chodzi o zabezpieczenie, to dopiero trwa ta dyskusja. To jest kolejny etap – na poziomie Brukseli – na którym będzie dyskusja na ten temat.

Jeśli chodzi, nazwijmy, o to podejście konserwatywne... Jeśli chodzi o nasze listy zastawne, to jest tu nadzabezpieczenie na poziomie 10%. Na poziomie Brukseli, tak jak pan senator powiedział, to jest od 3 do 5%. Może być 5%, jeśli jest dodatkowy wymóg; maksymalnie może być 5%. Sytuacja jest taka. My będziemy starali się zasygnalizować w Brukseli, że podejście konserwatywne z punktu widzenia inwestorów jest lepsze. Jeśli ono nie zostanie przyjęte, to... Wydaje mi się, że podejście, w którym my byśmy, zgodnie z naszym prawem, pozostali na poziomie 10%, natomiast pozostałe banki, nazwijmy to, spoza reżimu tego naszego lokalnego miałyby możliwości emitowania z zabezpieczeniem od 3 do 5%, mogłoby, powiedzmy, pogorszyć konkurencję naszych banków. Wtedy my przeprowadzimy analizę i jestem przekonany, że nie pozwolimy na to, żeby nasze banki były pozbawione konkurencyjności. Tak więc wtedy będziemy starali się poziom u nas dorównać do tego poziomu, tak żeby nasze banki nie straciły na konkurencyjności, no bo to byłoby nierozumne, że tak powiem. Tu jest jeszcze dyskusja, to jest temat otwarty. Jak mówię, jeśli nam się nie uda przekonać Brukseli do tego podejścia, to my będziemy zmieniali przepisy na naszym polu legislacyjnym, tak żeby nasze banki nie było w gorszej sytuacji. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Waldemar Ślugocki:

Bardzo dziękuję, Panie Ministrze.

Panie Senatorze...

(*Senator Rafał Ślusarz:* Jeśli mogę...)

Tak, tak. Bardzo proszę.

Senator Rafał Ślusarz:

W stanowisku rządu i w tym projekcie dyrektywy wymieniona jest jedna instytucja francuska jako, jak rozumiem, wzorcowa, jeśli chodzi o tworzenie zabezpieczeń. Jaki jest powód tego, że wybrano akurat ten fundusz – rozumiem, że to jest jakiś fundusz francuski – do tego, żeby go, powiedziałbym, pokazywać w tej dyrektywie?

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Piotr Nowak:

Czy mógłby pan senator powiedzieć w którym miejscu, bo...

(*Senator Rafał Ślusarz*: Tak jest. Już...)
...w stanowisku rządu jako tego nie...

(*Senator Rafał Ślusarz*: Już mówię.)

(*Wypowiedzi w tle nagrania*)

Tak, tylko że to nie jest w stanowisku rządu, Panie Senatorze. To jest w treści tego rozporządzenia czy dyrektywy.

(*Senator Rafał Ślusarz*: Tak, tak. Oczywiście.)

(*Głos z sali*: To jest taki system, walczyli o to.)

Bo pan senator powiedział, że w stanowisku rządu. Tak więc, żeby doprecyzować, dodam, że tego nie ma w stanowisku rządu.

W przypadku regulacji tworzonych na poziomie Brukseli czasami jest tak, że jeden z silnych krajów chce np. literalnie zapisać, że ich model... Tak żeby potem, jak już dyrektywa wejdzie w życie, było tak, że mechanizm, który jest stosowany u nich w kraju, był, że tak powiem, z domysłu w niej zapisany, jeden do jednego. Chodzi o to, żeby nie było potem czegoś na zasadzie: wy musicie poprawić... Nie oszukujmy się: duże i silne kraje, jeśli chodzi o sektor finansowy, czyli Francja i Niemcy, wiodą prym podczas tych negocjacji i niestety czasami przepychają zapisy, tak żeby ich sektor bankowy był... Żeby miały 100% pewności podawane są, że tak powiem, z imienia i nazwiska mechanizmy stosowane w tych krajach. No i to zrobili w tym... Tylko że, jak mówię, to nie jest stanowisko rządu, tylko...

(*Senator Rafał Ślusarz*: Tak, tak. W dyrektywie to jest.)

No, taka jest sytuacja. Jak państwo śledzicie temat całej unii bankowej... Państwo pewnie śledzili to, że na ostatnim spotkaniu Eurogrupy to się do przodu zaczęło posuwać, ale cały czas był klincz, jeśli chodzi o Francuzów i Niemców. Cała Unia Europejska stała, jeśli chodzi o unię bankową, od kilkunastu miesięcy czy nawet kilku lat, bo te 2 kraje się spierały. Ale one się dogadały i to ruszyło do przodu. Tak samo jest tutaj w tym przypadku. Dziękuję bardzo.

(*Senator Rafał Ślusarz*: No, miałem nadzieję, że jest inny powód, ale jest właśnie ten.)

(*Wypowiedź poza mikrofonem*)

Zastępca Przewodniczącego Waldemar Ślugocki:

Mogę? Przepraszam, Panie Senatorze. Panie Ministrze, ja mam zatem pytanie w tym kontekście, który tutaj zakreślił pan senator Ślusarz. Czy państwo odnosicie się w stanowisku rządu do tej propozycji przeniesienia jeden do jednego, jak się pan wyraził, przez stronę francuską... Czy w jakikolwiek sposób się do tego odnosimy: akceptujemy, nie akceptujemy, wyrażamy sceptycyzm czy jakiegokolwiek inne stanowisko? Bardzo proszę, gdyby zechciał pan odpowiedzieć na to pytanie...

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Piotr Nowak:

To jest jeden z modeli proponowanych w rozporządzeniu, to znaczy w tych przepisach. Nam ten model nie przeszkadza, bo to jest jeden z dostępnych...

(*Wypowiedź poza mikrofonem*)

Tak. Tak więc dla nas jest akceptowalny. Jest to jedna z wielu opcji, która może być zastosowana. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Waldemar Ślugocki:

Bardzo dziękuję, Panie Ministrze.

Panie Senatorze, proszę o stanowisko komisji.

Senator Rafał Ślusarz:

Panie Przewodniczący, sprawa o tyle jest uproszczona, że termin zgłoszenia zastrzeżeń co do naruszenia zasady pomocniczości już minął. Krótko mówiąc, nasza komisja się w tej kwestii już wypowiedziała. Ja jednak nieustająco mam pewną wątpliwość dotyczącą takiego teoretycznego podejścia... Czy jest możliwe naruszenie zasady pomocniczości przez akt zmierzający do harmonizacji prawa pomiędzy krajami? Czy to teoretycznie jest w ogóle możliwe? W tej chwili każda ustawa, która, że tak powiem, ma dopisane, że ona harmonizuje... Ona z założenia musi być z poziomu ponadnarodowego, czyli w takim przypadku zasada pomocniczości nie jest naruszona. No, czym się my w związku z tym zajmujemy... Termin minął. Jestem za przyjęciem...

(*Wypowiedź poza mikrofonem*)

...stanowiska rządu. Jestem za przyjęciem stanowiska rządu.

Zastępca Przewodniczącego Waldemar Ślugocki:

Bardzo proszę panią doktor o zabranie głosu i rozwianie wątpliwości pana senatora Ślusarza. Dziękuję bardzo.

Główny Specjalista w Dziale Spraw Unii Europejskich w Biurze Spraw Międzynarodowych i Unii Europejskiej w Kancelarii Senatu Magdalena Słok-Wódkowska:

Dziękuję bardzo.

Panie Senatorze, naruszenie zasady pomocniczości tak naprawdę głównie dotyczy sytuacji, w których mamy do czynienia z harmonizacją przepisów. W zakresie, w którym mówimy o kompetencjach niewyłącznych, w tym przypadku także, bo cała ta sfera to jest w zasadzie swobodny przepływ kapitału, unia bankowa i tego typu kwestie... To wszystko leży w tzw. kompetencjach dzielonych. Ta harmonizacja... Zasada pomocniczości odpowiada nam na pytanie, na jakim poziomie sprawy powinny być uregulowane, czyli czy będzie lepiej uregulować coś na poziomie krajowym, czy będzie lepiej, jeżeli ta kwestia zostanie zharmonizowana i będzie tak samo na poziomie unijnym. Czyli tak naprawdę nie jest to zasada, która jest w dużym stopniu mierzalna. Tu bardziej chodzi o... No, czasami widać na pierwszy rzut oka, że lepiej jest coś zrealizować na poziomie unijnym, zwłaszcza jeżeli to dotyczy współpracy między państwami członkowskimi czy wymaga tej współpracy. W kwestiach czysto harmonizacyjnych... To

jest pytanie, czy chcielibyśmy mieć tak samo we wszystkich państwach członkowskich, czy możemy mieć inaczej. To jest też kwestia tego, w jakim zakresie takie działanie przyczyni się do lepszego funkcjonowania rynku wewnętrznego, czyli w tym przypadku, jak mi się wydaje, głównie korzystania ze swobody przepływu kapitału.

(*Senator Jan Dobrzyński*: No dobrze, ale jakie jest stanowisko w końcu?)

Zastępca Przewodniczącego Waldemar Ślugocki:

Ale, Panie Senatorze, spokojnie. Pan jeszcze nie prowadzi tych obrad. Wszystko przed panem w przyszłości, jak domniemywam.

Dziękuję, Pani Doktor.

Pan minister. Bardzo proszę.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Piotr Nowak:

Dziękuję bardzo, Panie Przewodniczący.

Szanowni Państwo, przede wszystkim to jest minimalna harmonizacja. Żeby poczuć ten, nazwijmy to, smak... Chodzi mi o całą unię rynków kapitałowych i pewne rzeczy dotyczące harmonizacji związane z rynkami finansowymi czy produktami na rynkach finansowych. Z punktu widzenia harmonizacji czy standaryzacji listów zastawnych czy np. unii rynków kapitałowych, być może będzie trzeba iść pójść dalej i mówić o jednolitym prawie upadłościowym. Z tego punktu widzenia dla krajów, w których rynek finansowy jest bardzo małym rynkiem w stosunku do rynku w krajach rozwiniętych typu, nie wiem, Niemcy, Włochy, Hiszpania czy... no, Wielka Brytania z Unii wychodzi, ale generalnie do rynków w krajach Europy Zachodniej... To dla nas jest pozytywne z tego względu, że cały czas kapitał... My na finansowanie różnego rodzaju rzeczy i tak chcielibyśmy pozyskiwać kapitał zagraniczny. Jak państwo spojrzycie na to, kto posiada kapitał, czyli na kraje Europy Zachodniej, to zauważycie, że bardzo często zarządzający funduszami, którzy dysponują nadmiarem kapitału, szukają lokalizacji inwestycji. Jeśli oni mówią: no, mogę wziąć ekspozycję np. na jakieś aktywa, na jaką spółkę czy na jakieś, nie wiem, listy zastawne z polskiego reżimu prawnego... Oni mają pewne ograniczenia związane z limitami ryzyka. Jeśli mają małe limity ryzyka, to oni się zastanawiają: zatrudnić kancelarię prawną, która nam przeanalizuje podstawowe elementy charakterystyki związane z polskimi właściwościami – czy to dotyczy akcji, czy to obligacji korporacyjnych, czy to listów zastawnych, czy prawa upadłościowego – czy... To im się często nie opłaca i my na tym tracimy. A jeśli będzie harmonizacja na minimalnym poziomie, czyli oni z założenia będą wiedzieć, że list zastawny w Polsce, na Węgrzech, Słowacji, w Chorwacji, Rumunii, Niemczech, Hiszpanii i we Włoszech działa dokładnie tak samo, bo mają to przeanalizowane, to w ciemno... Koszt wejścia dla nich, czyli pozyskanie kapitału dla krajów rozwijających się, krajów małych tak jak my, będzie dużo łatwiejsze. Tak więc z naszego punktu widzenia jest to bardzo pozytywne. Patrzmy na to w ten sposób. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Waldemar Ślugocki:

Bardzo dziękuję, Panie Ministrze.

Panie Senatorze, proszę o konkluzję.

Senator Rafał Ślusarz:

Panie Przewodniczący, proponuję, aby komisja przyjęła stanowisko rządu, uwzględniając te zastrzeżenia, które tu zostały wyrażone.

Zastępca Przewodniczącego Waldemar Ślugocki:

Bardzo dziękuję, Panie Senatorze.

Otwieram dyskusję.

Czy ktoś z państwa senatorów pragnie zabrać głos w dyskusji? Nie widzę zgłoszeń.

Serdecznie państwu dziękuję.

Zamykam dyskusję.

Wobec niezgłoszenia uwag do projektów aktów możemy uznać, że komisja poparła powyższe projekty rozporządzenia i dyrektywy.

Dziękuję serdecznie zarówno panu ministrowi, jak i panu senatorowi Ślusarzowi.

Przechodzimy do rozpatrzenia punktu czwartego porządku obrad: wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie WE nr 924/2009 w odniesieniu do niektórych opłat za płatności transgraniczne w Unii i opłat za przeliczenie waluty. To jest dokument o sygnaturze COM(2018) 163.

Projekt stanowiska Rzeczypospolitej Polskiej otrzymaliśmy na podstawie art. 7 ustawy kooperacyjnej i zgodnie z ust. 4 tego artykułu nasza komisja może wyrazić opinię o projekcie aktu ustawodawczego.

Bardzo proszę przedstawiciela Ministerstwa Finansów – jak rozumiem, ponownie pana ministra Piotra Nowaka – o przedstawienie projektu stanowiska.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Piotr Nowak:

Bardzo dziękuję, Szanowny Panie Przewodniczący.

Szanowni Państwo! Wysoka Komisjo!

Mam przyjemność przedstawić państwu stanowisko rządu do wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie WE nr 924/2009 w odniesieniu do niektórych opłat za płatności transgraniczne w Unii i opłat za przeliczenie waluty, COM(2018) 163.

Projekt omawianego rozporządzenia przewiduje praktyczne rozszerzenie zakresu zastosowania przepisów dotyczących obniżenia kosztów płatności transgranicznych w euro na wszystkie państwa członkowskie, a także zapewnienie konsumentom rzetelnej informacji w zakresie usługi przeliczania waluty. Rząd Rzeczypospolitej Polskiej popiera przedmiotową inicjatywę legislacyjną.

W obecnym stanie prawnym w obrębie Unii Europejskiej opłaty pobierane przez dostawców usług płatniczych za płatności transgraniczne w euro powinny odpowiadać opłatom pobieranym za płatności krajowe w euro. Powyższy mechanizm nie przyczynił się jednak do obniżenia kosztów płatności transgranicznych w euro w państwach członkowskich pozostających poza strefą euro, w których to koszty takich transakcji znacznie przekraczają koszty związane z płatnościami krajowymi w walucie krajowej. Konsumenci oraz przedsiębiorcy w tych państwach mają z powyższego powodu utrudniony dostęp do rynków państw członkowskich pozostających w strefie euro. W projekcie przedmiotowego rozporządzenia Komisja zaproponowała, aby opłaty z tytułu płatności transgranicznych w euro były takie same jak opłaty pobierane z tytułu odpowiadających im płatności krajowych dokonywanych w walucie urzędowej państwa członkowskiego. Tym samym skutki powyższej regulacji obejmują również w pewnym zakresie państwa członkowskie pozostające poza strefą euro.

W Polsce przelewy krajowe w większości przypadków są bezpłatne, podczas gdy koszt przelewu transgranicznego w euro kształtuje się w granicach od 5 zł do 8 zł. Istnieje więc ryzyko, iż obligatoryjne dostosowanie wysokości opłat za transgraniczne płatności w euro i wysokości opłat pobieranych za płatności krajowe doprowadzi do podniesienia opłat za płatności krajowe lub prowadzenie rachunków w celu zrekompensowania utraconych zysków z tytułu transgranicznych płatności w euro. Wydaje się jednak, iż wysoki poziom konkurencji na rynku usług płatniczych powinien przeciwdziałać upowszechnianiu się takiej praktyki. Przykład państw członkowskich strefy euro oraz Szwecji, która dobrowolnie skorzystała z powyższego rozwiązania, pokazuje, że zrównanie kosztów płatności transgranicznych z kosztem płatności krajowych nie doprowadziło do podwyższenia cen za płatności krajowe.

W odniesieniu do usługi przeliczania waluty projekt przedmiotowego rozporządzenia przewiduje, aby dostawcy usług płatniczych informowali użytkowników o pełnych kosztach usługi przeliczenia walut, w tym o kosztach alternatywnych usług przeliczenia walut, przed rozpoczęciem transakcji płatniczej. Szczegółowy zakres i sposób przekazywania informacji ma zostać uregulowany w regulacyjnych standardach technicznych, których opracowanie będzie zadaniem Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego. Należy przy tym wskazać, iż obecnie w przypadku dokonywania płatności kartą za granicą najczęściej możliwy jest wybór pomiędzy płatnością w walucie krajowej konsumenta a płatnością w walucie lokalnej. Brak szczegółowej informacji w zakresie kosztów różnych wariantów przeliczenia walut przed rozpoczęciem transakcji może istotnie zniekształcić decyzję płatnika w tym zakresie.

Jak wynika z powyższego projekt ten należy ocenić pozytywnie – jako mogący przyczynić się do zrównania sytuacji konsumentów i przedsiębiorców w państwach członkowskich pozostających poza strefą euro z sytuacją konsumentów i przedsiębiorców państw członkowskich należących do tej strefy, a także do zapewnienia możliwości podjęcia świadomej decyzji w zakresie skorzystania z usługi przeliczenia waluty.

Mając na uwadze powyższe informacje, zwracam się do Wysokiej Komisji z uprzejmą prośbą o przyjęcie stanowiska rządu. Bardzo dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Waldemar Ślugocki:

Bardzo dziękuję, Panie Ministrze.

Bardzo proszę senatora sprawozdawcę, pana senatora Marka Pęka, o przedstawienie projektu opinii komisji.

Bardzo proszę, Panie Senatorze.

Senator Marek Pęk:

Dziękuję bardzo, Panie Przewodniczący.

Ja w zasadzie nie będę się odnosił merytorycznie do tego aktu, bo pan minister to szczegółowo zreferował. Ja może ograniczę się do pewnej uwagi politycznej. Ja tutaj nie raz podnoszę, że Komisja Europejska czy Parlament Europejski zajmuje się takimi sprawami, co do których nie jest według mnie powołany, a to jest właśnie taka sytuacja, w której jak najbardziej powinny działać organy europejskie. Ten akt jest potrzebny i idzie w dobrym kierunku, dotyczy tej dziedziny, która z punktu widzenia funkcjonowania Unii Europejskiej jest najistotniejsza, czyli kwestii stworzenia takich warunków rynku, ażeby była pełna przejrzystość, równość i żadnej dyskryminacji w przepisach. W związku z tym moje stanowisko jest pozytywne.

Zastępca Przewodniczącego Waldemar Ślugocki:

Bardzo dziękuję, Panie Senatorze.

Otwieram dyskusję.

Czy ktoś z państwa senatorów pragnie zabrać głos w dyskusji w tym punkcie? Nie widzę zgłoszeń.

Serdecznie dziękuję.

Zamykam dyskusję.

Wobec niezgłoszenia uwag do projektu aktu możemy uznać, że komisja poparła powyższy projekt rozporządzenia.

Przechodzimy do rozpatrzenia punktu piątego porządku obrad: wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie prawa właściwego dla skutków przelewu wierzytelności wobec osób trzecich. Dokument o sygnaturze COM(2018) 096.

Projekt stanowiska Rzeczypospolitej Polskiej otrzymaliśmy na podstawie art. 7 ustawy kooperacyjnej i zgodnie z ust. 4 tego artykułu nasza komisja może wyrazić opinię o projekcie aktu ustawodawczego.

Proszę przedstawiciela Ministerstwa Sprawiedliwości, pana ministra Michała Wójcika, sekretarza stanu w ministerstwie, o przedstawienie projektu stanowiska.

Bardzo proszę, Panie Ministrze.

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Michał Wójcik:

Dziękuję, Panie Przewodniczący.

Szanowny Panie Przewodniczący! Szanowni Państwo!

Jeżeli chodzi o stanowisko rządu, to co do zasady pozytywnie oceniamy tę inicjatywę, która zmierza do tego, żeby uregulować, zlikwidować pewną lukę prawną, która funkcjonowała od wielu lat. Chodzi o bardzo szczególnie przypadek. W przypadku cesji wierzytelności cedenta na cesjonariusza chodzi o pewne kwestie dotyczące skutków, które dotyczą osób trzecich. Chodzi o to, jakie normy kolizyjne w takim przypadku będą stosowane. W takich sytuacjach były stosowane w różnych krajach innego rodzaju normy, a dla pewności obrotu, dla transparentności obrotu, zwłaszcza gospodarczego, dobrze by było te sprawy wreszcie uregulować. Do takich sytuacji dochodzi, a w samym orzecznictwie, jak również w doktrynie, są w tym zakresie rozbieżności. W związku z tym pozytywnie oceniamy projekt rozporządzenia. Chodzi tutaj zwłaszcza o kwestię ustalenia łącznika normy kolizyjnej, którym będzie miejsce zwykłego pobytu zbywcy wierzytelności, czyli cedenta. I to powinno uregulować tę sprawę. Oczywiście są przewidziane pewne wyjątki. Zastosowanie innych łączników, w szczególności łącznika prawa właściwego dla przenoszonej wierzytelności bądź też dopuszczalność uzgodnienia prawa właściwego przez stronę... Chodzi tutaj o sekurytyzację, fundusze sekurytyzacyjne. Jest to wyjątkiem, który mógłby być w konkretnej sytuacji zastosowany. My pozytywnie do tego się odnosimy, natomiast wymaga to oczywiście pogłębionej analizy w toku dalszych prac w zakresie odstępstw od zaproponowanej zasady ogólnej, czyli, jeszcze raz mówię, miejsca zwykłego pobytu zbywcy wierzytelności. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Waldemar Ślugocki:

Bardzo dziękuję, Panie Ministrze.

I bardzo proszę senatora sprawozdawcę, ponownie pana senatora Marka Pęka, o przedstawienie projektu opinii komisji.

Bardzo proszę, Panie Senatorze.

Senator Marek Pęk:

Dziękuję bardzo, Panie Przewodniczący.

No, tutaj sytuacja jest podobna jak przy tym poprzednim akcie prawnym. Tutaj kryteriami, które powinniśmy brać pod uwagę, jest z jednej strony ta pewność obrotu, a z drugiej strony dalsze pogłębianie jednolitości rynku. W związku z tym w przypadku transakcji transgranicznych, jak mi się wydaje, szczególnie istotną wartością jest opracowanie jednolitych reguł gry. Jeżeli tutaj rzeczywiście była taka sytuacja, że te normy kolizyjne były różne, no to w oczywisty sposób utrudniało to obrót i komplikowało od strony prawnej te czynności. Nie widzę tutaj jakichś szczególnych zagrożeń. Moje stanowisko jest pozytywne. Uważam, że powinniśmy pozytywnie to zaopiniować.

Zastępca Przewodniczącego Waldemar Ślugocki:

Bardzo dziękuję, Panie Senatorze.

Otwieram dyskusję.

Czy ktoś z państwa senatorów pragnie zabrać głos w dyskusji? Nie widzę zgłoszeń.

Serdecznie dziękuję.

Wobec niezgłoszenia uwag do projektu aktu możemy uznać, że komisja poparła powyższy projekt rozporządzenia.

Dziękuję panu ministrowi. Dziękuję panu senatorowi.

Przechodzimy do rozpatrzenia punktu szóstego porządku obrad: wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie WE nr 810/2009 ustanawiające Wspólny Kodeks Wizowy. Dokument o sygnaturze COM(2018) 252.

Projekt stanowiska Rzeczypospolitej Polskiej otrzymaliśmy na podstawie art. 7 ustawy kooperacyjnej i zgodnie z ust. 4 tego artykułu nasza komisja może wyrazić opinię o projekcie aktu ustawodawczego.

Proszę przedstawiciela Ministerstwa Spraw Zagranicznych, pana Piotra Wawrzyka, o zaprezentowanie projektu stanowiska.

Bardzo proszę, Panie Ministrze.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Piotr Wawrzyk:

Dziękuję bardzo, Panie Przewodniczący.

Szanowna Komisjo!

Proponowane zmiany w kodeksie wizowym sprowadzają się w gruncie rzeczy do wprowadzenia ułatwień w wykorzystaniu nowych technologii w procesie wydawania wiz. Pierwsza grupa zmian dotyczy usprawnienia i skrócenia procesu wydawania wiz poprzez wprowadzenie instytucji tzw. e-wizy.

Druga istotna grupa zmian to podniesienie opłaty wizowej – z 60 do 80 euro – a następnie doprecyzowanie zasad prezentacji wśród państw członkowskich wydawania wiz i wzmocnienie współpracy konsulatu z podmiotami zewnętrznymi.

Generalnie co do tych zmian rząd odnosi się pozytywnie, uznając, że służą one usprawnieniu procesu wizowego i skróceniu procedur.

Projekt zawiera też rozwiązania, z którymi będziemy starali się polemizować i co do których rząd zgłasza obiektywne. Przede wszystkim chodzi o możliwość wprowadzenia przez Komisję Europejską w przyszłości wyższej opłaty wizowej w drodze aktu delegowanego, czyli, inaczej mówiąc, de facto bez udziału państw członkowskich. Po drugie, chodzi o skrócenie okresu rozpatrywania wniosku wizowego – z 10 do 15 dni – co może wpłynąć na pogorszenie jakości pracy konsulatów, nie do końca dokładne sprawdzenie wniosku wizowego. Chodzi o względy bezpieczeństwa.

Poza tymi elementami, o których wspominałem, stanowisko rządu jest generalnie pozytywne. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Waldemar Ślugocki:

Bardzo dziękuję, Panie Ministrze.

Bardzo proszę senatora sprawozdawcę, pana senatora Jarosława Obremskiego, o przedstawienie projektu opinii komisji.

Bardzo proszę, Panie Senatorze.

Senator Jarosław Obremski:

Moja propozycja: przyjąć stanowisko rządowe. Ten wniosek jest dosyć klarowny. No, jest pewna wątpliwość dotycząca tej swobody podejmowania decyzji o podwyższeniu opłaty wizowej. To jest takie rozpychanie się Brukseli, zabieranie pewnych kompetencji. Tak więc niech tutaj strona rządowa coś próbuje... Ale generalnie to jest słuszny wniosek.

Zastępca Przewodniczącego Waldemar Ślugocki:

Bardzo dziękuję, Panie Senatorze.

Otwieram dyskusję.

Czy ktoś z państwa senatorów pragnie zabrać głos w dyskusji? Nie widzę zgłoszeń. Dziękuję.

Zamykam dyskusję.

Dziękuję panu ministrowi. Dziękuję panu senatorowi.

Wobec niezgłoszenia uwag do projektu aktu możemy uznać, że komisja poparła powyższy projekt rozporządzenia.

Przechodzimy do rozpatrzenia punktu siódmego porządku obrad: wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zmiany Protokołu nr 3 w sprawie statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

Projekt stanowiska Rzeczypospolitej Polskiej otrzymaliśmy na podstawie art. 7 ustawy kooperacyjnej i zgodnie z ust. 4 tego artykułu nasza komisja może wyrazić opinię o projekcie aktu ustawodawczego.

Proszę przedstawiciela Ministerstwa Spraw Zagranicznych, ponownie pana ministra – bardzo proszę, Panie Ministrze – o przedstawienie projektu stanowiska.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Piotr Wawrzycki:

Dziękuję bardzo, Panie Przewodniczący.

Szanowna Komisjo!

Projektowana zmiana wprowadza 2 nowe elementy. Po pierwsze, polega na przekazaniu unijnemu sądowi, czyli, że tak powiem, niższemu poziomowi instancji sądowej w Unii Europejskiej, właściwości do rozpatrywania w pierwszej instancji skarg Komisji Europejskiej o tzw. stwierdzenie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego opartych na art. 258 i 259 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. W tym przypadku przewiduje się, że odwołanie od orzeczenia sądu w tych sprawach trybunał będzie badał poprzez sprawdzenie wszelkich istotnych okoliczności faktycznych i prawnych oraz wyda orzeczenie ostateczne w sprawie, a więc nie będzie mógł przekazać sprawy do ponownego rozpatrywania przez sąd. Co ważne, Trybunał zachowuje wyłączną kompetencję do rozpatrywania skarg, których konsekwencją może być nałożenie kar finansowych na państwa członkowskie.

Druga zmiana polega na przeniesieniu do właściwości Trybunału Sprawiedliwości rozpoznawania skarg wniesionych przez państwo członkowskie na akt Komisji Europejskiej... W gruncie rzeczy będzie tutaj chodziło

o sprawy, które w poprzedzającym skargę do sądu postępowaniu były przedmiotem decyzji administracyjnych instytucji unijnych. W 90% będzie to dotyczyło skarg dotyczących znaków towarowych.

Generalnie stanowisko rządu w obu sprawach jest pozytywne.

Zastępca Przewodniczącego Waldemar Ślugocki:

Bardzo dziękuję, Panie Ministrze.

Propozycję stanowiska komisji ponownie przedstawi pan senator Jarosław Obremski.

Bardzo proszę, Panie Senatorze.

Senator Jarosław Obremski:

Właściwie nie mam nic do uzupełnienia. Uważam, że należy to, zgodnie z sugestią strony rządowej... Jest to doprecyzowanie pewnych rzeczy związanych ze zmianami, które zostały wcześniej przyjęte.

Zastępca Przewodniczącego Waldemar Ślugocki:

Bardzo dziękuję, Panie Senatorze.

Otwieram dyskusję.

Czy ktoś z państwa senatorów chciałby zabrać głos? Nie widzę zgłoszeń.

Serdecznie dziękuję.

Zamykam dyskusję.

Dziękuję raz jeszcze panu ministrowi i panu senatorowi.

Wobec niezgłoszenia uwag do projektu aktu możemy uznać, że komisja poparła powyższy projekt rozporządzenia.

Przechodzimy do punktu ósmego porządku obrad.

Prezydium komisji proponuje nie rozpatrywać na posiedzeniu komisji następujących projektów aktów: COM(2017) 291 oraz COM(2018) 171, 173, 179, 199, 206 oraz 229.

Czy są inne propozycje w tej sprawie? Nie widzę zgłoszeń.

Stwierdzam, że komisja zaakceptowała propozycję prezydium.

Przechodzimy do punktu dziewiątego porządku obrad.

Prezydium komisji proponuje nie występować o stanowisko rządu do projektów aktów nieustawodawczych: COM(2018) 204, 205, 207, 230, 240, 247, 249, 253, 258, 264, 276 oraz JOIN(2018) 011, 010.

Czy są inne propozycje w tej sprawie? Nie widzę zgłoszeń.

Stwierdzam, że komisja zaakceptowała propozycję prezydium.

Przechodzimy do punktu dziesiątego porządku obrad.

Prezydium komisji proponuje wystąpić o stanowisko rządu do następujących projektów aktów nieustawodawczych...

(Rozmowy na sali)

(Głos z sali: Przepraszam.)

...COM(2018) 167, 168, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 323, 326, 232, 236, 237.

Czy są inne propozycje w tej sprawie? Nie widzę zgłoszeń.

Stwierdzam, że komisja zaakceptowała propozycję prezydium.

Informuję, że tym samym został wyczerpany porządek obrad.

Następne posiedzenie komisji planowane jest na dzień 5 czerwca bieżącego roku.

Dziękuję państwu za udział w posiedzeniu komisji. Dziękuję naszym współpracownikom za wyśmienite, jak zawsze, przygotowanie obrad naszej komisji. Do zobaczenia 5 czerwca. Dziękuję państwu za uwagę.

(Koniec posiedzenia o godzinie 12 minut 57)

